

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

AZ E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, kőhalmi, medgyesi, nagy-sinkai, segesvári és szent-ágothai kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:

Brassó, Csergepiacz 148 sz., I. emelet, hol a szerkesztő naponta 4—5 óra között található.

Nagy-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Horváth László társzerkesztőhöz Segesvárra, Kis-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Gyöngyösi István társzerkesztőhöz Dicső-Szent-Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adtnak.

KIADÓ-HIVATAL:

Alexi könyvnyomdája, Színház-utca 95. szám, hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.

Hirdetések és Nyilt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETÉSI ÁR

helyben házhöz hordva vagy vidékre postán küldve: Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:

4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1—10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. helyg-díj fizetendő.

Nyilttér közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVÉTELNEK:

Brassóban a kiadóhivatalban. Budapestben Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (János); Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát, Bécsben: Daube G. L. és társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppel Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

Brassó, 1890. május 3.

Minden évben, mikor az első fecskék a tavaszt hirdetik Európának, épen oly pontossággal s épen oly kedves, várva-várt vendégekként a béke hírei szállnak végig Európán. Már tavasszal tudják meg az aggódó népek, hogy fejedelmek, kik előtt ismeretes népük főhaja, hol fognak találkozni, hogy személyes közreműködésükkel is erősítsék a béke reményeit. Ilyen fejedelmi találkozás ez évben is lesz, sőt Darmstadtban egy már meg is történt. Hogy a német császár találkozása nagyanyjával nem egyszerű családi látogatás, arról bőven tanuskodik a nagy angol lapok öröme, mely a két hatalmas fejedelmi személy benső viszonyát követi s abban nem lát kevesebbet, mint Angolország azon készségének külső ki-tüntetését, hogy ezentul a hármasszövetség hatalmaival vállvetve akarja Európa békéjét megvédeni. Ezen darmstadti látogatásnak sok tekintetben kiegészítése lesz s az európai politikai viszonyokra nézve épen oly fontos a német császár szintén tervezett oroszországi útja.

Igy a fejedelmek maguk is részt vesznek hivatásszerű diplomaták munkájában s Európa népei hálával fogadják, mert ki tagadná, hogy Európának békére nagy szüksége van s hogy e sokat dédelgetett béke időről-időre dajkái minden éber gondja daczára is felette beteges? Sokan így is azt hiszik, hogy a gyermek nem maradhat életben s csak arról lehet szó, hogy a végső katasztrófát lehetőleg késleltessük. Bizonyos, hogy Európa úgy van a békével, mint az olyan család, mely egy beteg tagjának költséges gyógyítása miatt vagyoniilag tönkre teszi magát. A béke biztosítása végett évről-évre szaporítjuk a hadsereget, erősítjük várainkat, tökéletesítjük fegyvereinket, szóval növeljük a militarismust. A béke oly óriási költségbe kerül az európai népeknek, hogy már sok komoly ember aggódva kérde: vajjon meddig bírjuk még e borzasztó terheket? Ha a militarismus telhetetlen igényei még egy ideig fokozódnak, oly katasztrófa következhetik be földrészünkre, a milyenről történelmi könyveink még nem beszélnek.

Oroszországtól féltjük főleg polgárosodásunkat s szabadságunkat — s fájdalom nem

ok nélküli; — de szemet hunyunk azon tény elől, hogy mindkettőt még sokkal nagyobb mértékben veszélyeztetni földrészünk félhető teljes elszegényedése, a minket fenyegető páratlan nemzetgazdasági válságok s társadalmi rázkódások. Hogy ez nem agyrem többé, hanem nagyon is realis veszély, arról a washingtoni panamerikai congressus határozatai és tendenciái mindenkit meggyőzhetnek. Eddig is félelmes arányokban nőtt Amerika gazdasági és ipari concurrentiája; ezentul ez még fokozódni fog. Mig Európában az államok és népek kölcsönös bizalmatlansága és gyűlölete a hadi budget millióit mind szédítőbb magasságig halmozza, a munkabíró fiatalság mind több száz-ezerét vonja el a munkától s a közkölségen eltartandók számát egyre félelmesebb módon szaporítja: Észak-Amerika egyesült államai, Guatemala, Nicaragua, San-Salvador, Honduras, Bolivia, Ecuador, Haiti és Brazília elhatározzák, hogy bármely közöttük fölmerülő viszályt bíróság útján fognak elintézni, a menyiben barátságos európai hatalmak ítélete alá bocsátják. Maga ez a megegyezés tökéletesen felmenti Amerikát a militarismus terhei alól. Az Egyesült Államok összes katonasága nem egészen 30 ezer, holott a lakosság 50 milliónál már több. Ha meggondoljuk, hogy Európa legnagyobb terhe, a militarismus, Amerikában ismeretlen s tekintjük az új világ földjének bámulatos termékenységét s mindennemű gazdagságát, aggodalom fogja eltölteni szívünket. De közvetlen fenyegetővé az a tette a veszedelmet, hogy a panamerikai congressuson fölvetett és általános visszhangra talált az a gondolat, hogy Amerikára nézve egészen megtörjék, lehetetlenné tegyék az európai ipar s az európai tőke concurrentiáját. Ma még Amerika a mi iparunk legnagyobb s legelőnyösebb piacza; mivel fogjuk pótolni, ha bezárulnak előttünk Amerika vámsorompói? Akkor oly válság, fogja érni Európa iparát és kereskedelmét, amelyhez képest minden közgazdasági válság, melyről a történet beszél, gyermekjáték. A válságot nyomban követő socialistikus mozgalom mit fog megkimélni földrészünk mai állami életéből, azt csak az mondhatná meg, ki a gondviselés könyvébe tekinthetne.

E félhető válsággal szemben Európa népeinek egyetlen reménye az lehet, hogy a közép-európai nagy szövetséghez mind többen s végre annyian csatlakozzanak, hogy az ellenkező hatalmak ellenállása a szövetség túlhatalmán megtörjék, hogy meg lehessen szüntetni a militarismust, végrehajtani a leszerelést, még mielőtt a panamerikai mozgalom teljes kifejlődésre jutott.

Ez adja meg Angolország a hármasszövetséghez való közeledésének világtörténelmi fontosságát, ebben az irányban van Európa üdvé és jövője.

Hogy egészen derült kilátással zárjam be elmélkedésemet, arra csak rámutatok, hogy a leszerelést utóvégre is csak úgy lesz lehetséges végrehajtani, ha Amerika példáját követve, mi is megegyezünk abban, hogy az egyes államok közt felmerülő viszályt békebírók ítélete alá bocsátjuk. Hogy ez Európában nehezebb lesz, mint Amerikában, mely a modern politikai szenvedélyek leghevesebbikét, a nemzeti fanatismust nem ismeri, az bizonyos; de szabad-e ezért már azt mondanunk, hogy lehetetlen?

H.

Az Emke brassó megyei választmánya ápril 25-én tartott rendes havi ülést. Az ülés tárgyait nagy részben apróbb folyó ügyek képezték. A helybeli kereskedelmi társulat által fentartott alsó-foku kereskedelmi iskola részére 200 frt évi segély folyósított. Apáca község és a brassói magyar polgári kör részére egy-egy teljes szép könyvtár küldetett; Csernátfalú és Zajzon község hasonló könyvtárai szintén kaptak könyveket kiegészítésül. A helyi magy. protestáns jótékony négyelet száz forinttal be-lépett az egyet alapító-tagjai sorába. Intézkedés tétetett továbbá a hátrálékok behajtása tárgyában. Egy kisebb segély a házi pénztárból utalványoztatott, kettő a központnak javaslatba hozott. Végül intézkedés történt a daloskörök terjesztése tárgyában és kimondatott, hogy a gyűjtő perselyek elszámolás czéljából bevonassanak és másokkal kieseréltesse.

Képkiallításunk.

II.

Különben meg kell említenem, hogy Kriesch képe, épen mint Than Mór Millenium-a, csak vázlat

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

A fehér kamélia.

— Angol történet. —

A „Brassó” számára átdolgozta dr. Boros.

1. A fénykép.

Alig volt alkalmasabb szobácska a csevegésre egész Londonban, mint a Maynard Edwart festőművészé, a „Teddy” barátunké.

Művészetével különben rég fölhagyott s jó idő óta mint valami kóbor lovag kalandozott Francia- és Spanyolországban, hol műtárgy-kereskedőkkel érintkezve, egész rakás régi képet, urnát, fegyvert, meg más ilyen czók-mókot vásárolt össze.

Természetesen azután saját izlése szerint disztett, bizalmas szobácskájá meglepő külsővel birt. A díófabarna padló aranyozott koczkákkal volt kirakva; ennek megfelelőek a szőnyegek és szekrényfélék; cserfakerektű, régi módi tükör ékeskedett a kályha fölött; a szoba nagy részét cser szekrények, könyvtartók foglalták el; az üresen maradt falakon nagy olaj- és víz-festmények, többnyire eredeti művek, régi művészbarátok emlékei függtek. Az ablak üvegfestményei között látható volt a Regent-Street messzenyúló,

sötétes házszora. Csak a hangos beszéd, a járókelők és kocsik zaja tudatta, hogy Londonban vagyunk, ha egy-egy délutáni órácskát elálmództunk e szobácskában.

Verőfényes, kora nyári nap volt, midőn Teddy barátomat meg akartam látogatni, de, mint rendesen, nem kaptam otthon. A számomra hagyott névjegy azonban arra intett, hogy várjam be. Hogy pedig megóvjam magamat az emberek legnagyobb ellenségétől, az unalomtól, szivarra gyújték s elővettem az asztalról egy fénykép-albumot, hogy átlapozzam az új „visit-portrait”-kat.

Teddy különös vonzalommal viselkedett az ilyes fényképek iránt s vásárolta is rakás számra, ha az illető arcz érdekes vagy szép vonásokkal birt. Akadtam néhány régi ismerősre; sok szép leányra elegáns lovagruhában vagy más öltözékben, sok koros hölgyre vonzó hajdiszszel. Forgattam gyorsan a könyvet, kíváncsi voltam, mi ujra talállok.

Az utolsó képnél egyszerre bámulva állapodtam meg; közelebb léptem az ablakhoz, hogy ezt az egy fényképet a többinél hosszasan, alaposabban nézzem meg. Ide-oda forgattam, hogy a kellő világításba helyezzem azt az arcot. Csodás büvölettel tapadt szemem a fekete hajfürtökre, a tiszta, szabályos és le-

kötő arcz alakjára, az édes-bajos tekintetre, a mely mintha rám mosolygott volna, a szóra nyíló, gyöngéd ajkakra, a kis, kerek állacskára, a mely úgy pihent a telt keblen, mint mohán a gyöngyvirág.

Egy szóval tökéletesen beleszerettem a képecskébe, a művészbé, a ki festette, valamint az ismeretlen eredetibe. Ki lehet e lány? kérdezém magamban. E kérdésre kitéptem a képet az albumból, hogy megtudjam legalább a mester nevét, de a lap tiszta volt, sem a fényképész neve, sem lakhelye, sem egy árva felvilágosító jel nem volt azon. Hol vehette Teddy e képet? kérdezém tovább. Vette-e, vagy másképp jutott hozzá? Férjes-e, vagy még csak jegyes e nő?

„Mily soká várat magára az a Teddy!” — kiálték türelmetlenül, dobogó szívvel mérve hosszabanszélteben a szobát. Aztán kinyitottam az ablakot, néztem le és föl az utcán, majd ismét a képre függesztém szemem. Végre valahára hallám az ismerős lépéseket, sietve rohantam barátom elébe.

„Itt vagy, vén gyerek,” — köszöntött, — „megkaptad a névjegyét, vártál reám?”

„Teddy!” — vágtam közbe nem is viszonzva üdvözlését, — „mondd, kié e kép?”

„No, no, no!” válaszolt lassan, kényelmesen pi-

mely részletes kidolgozás után más benyomást tenné a nézőre, mint teszen így.

Bibliai tárgyú kép csak egy van kiállításunkon, de ez magában imponans jelenség. A 12 éves Krisztust ábrázolja a zsinagógában, környezve az írástudók és laikusok által. Krisztus maga meglepő jelenség a képen. A 12 év naivitása ott sugárzik arcán s e mellett mégis leolvasható arcáról a szent meggyőződés tanai igazságában. A környezetre tekintve, azt hisszük, valóban Jeruzsálemben vagyunk, anyyira tipikus minden alak, minden öltözet. Az írástudók s a jobbról álló laikusok arca egyaránt meglepetést s bámulatot tükröztet vissza. A kételynek kevés nyoma látszik arcukon, míg a nők arca a meglepetés mellett a mély megilletődést s a kimondott szavakba vetett mély meggyőződést s hitet árulja el.

Avatott kéz műve, s a szerző mély és sokoldalú ismeretét árulja el. Molnár Józseffel különben még lesz alkalmunk foglalkozni, s látni fogjuk, hogy ép oly avatott a tájképfestészetben, mint a minő avatottságot árult el e bibliai tárgy festésében.

Itt kell megemlékeznem egy sajátos allegorikus képről. Címe „The fate of poor orphans” (az árva leány sorsa) Zichy Mihálytól. Feltűnő e képen az, hogy szerző csak egy színt (a sienát) használ, de oly ügyesen s avatott kézzel, hogy nem is érezzük a színnek hiányát. A tárgy, melyet feldolgoz, ismeretes, de a kivitel minden mozzanata új. A festő ugyanis az előtte feltűnő jelenetnek csak egy szembetűnő mozzanatát örökítheti meg. Itt egy dráma áll előttünk; e dráma három actusa három időben egymásután következő mozzanatot tüntet fel, a mi az allegoria megfestését nehézkessé is teszi, de ez a kép ellen tehető egyetlen kifogás. A dráma színtere is különböző. Az első actus a temetőben folyik le, alkonyat felé. Az árva leány ott áll a frissen hantolt sir mellett, s kulesolt kézzel tekint az égre. Ez arc mellett, hogy kimondhatatlan fájdalom látszik rajta, szép s a fájdalomtól nem eltorzult. E szépség az, mely a következő mozzanatokhoz alapul szolgál. Jobbról ugyanis egy allegorikus csoport tűnik a szemünkbe, melyben az árva leányt az inség, nyomor kísértik, s a becsület tövises útját jelölik meg. Balról más kép tárul elénk. Delitia, az érzéki élvezetek personificált alakja, csábítóan tekint az árvára, s fellebbenti a függönyt a világról, melyben öröm s élvezetek várnak a belépőre. A halál, kezében a hegedűvel, ez élvezetek mulandóságát jelképezi.

Ime a három felvonás. Hanem hol itt a megoldás? kérdeheti valaki. Tekintsen bárki az egymásmellett álló két nő arcra, s adja meg magának a kérdésre a feleletet. Véleményem szerint teljes drámát a költő maga sem akar adni. Ez tulterheltség tette volna a compositiót.

Igen kedvesek az életről kikapott egyes jelenetek rajzai. Gyárfás Jenőnek „A tél öröme” cz. képében pl. sokan ismerős alakokat találunk fel s ezért hajlandók a kép egy s más hátrányát elnézni. — Prónay Róza bárónő „Nem adom oda” cz. képét sokan tartják jónak, inkább a jelenet idyllikus voltát tartva szemök előtt, nem pedig a kidolgozást. Kidolgozás tekintetében az e tárgyú képek közt igen sikerült Margitay Tihamér „Idyll”-je. Ki ne emlékeznék életében hasonló jelenetre? ép ezért meg-

kapó az a kedves derű a nő arcán, s az a saloniás s mégis hanyag magatartás a fekvő helyzetben lévő férfin. A ki pedig a Tiszamelléki életet ismeri, kedvesen emlékszik vissza a tiszai „Vén halász”-ra (Szirmai Antal) s a mellette bográsban rotyogó halpaprikásra, melyet gondtalan flegmával készít a hozzá értő, Kossuth-szakállt viselő öreg halász. E csendélet jelenetét aztán kiegészíti az a sajátos kopottas színezés, mely a gyér és poros növényzet által oly találós jelleget ad a Tisza mellékének.

Ezek általában az életet derült oldaláról fogják fel. Sötétebb felfogása az életnek tűnik elénk, ha Pataky László, Feszty Árpád s Bihari Sándor képeit nézzük. Pataky László „Utolsó kenete” s a „Templom előtt” czimű művei majdnem sértik aesthetikai érzékünket. Eszünkbe jut a középkori festészet, mely a kínzások különböző nemei által elcsigázott testet oly passioval festette. Az utolsó kenetben ott fekszik előttünk egy fájdalomtól eltorzított alak. A pap s a füstölő még fokozzák a hatást, melyet aztán a szobában észlelhető nyomor teljesen betetőz. Még kinosabb benyomást tesz a „Templom előtt” czimű. Az a sok megélemedett koldus, arcukon, öltözetükön a kiáltó nyomorral; ott a fal mellett az a kis leányka nélkülözésektől eltorzított, örömtelen arccal: igaz, megindítanak, de a megindulás már határos az elkeseredettséggel. Gondosan van itt dolgozva minden egyes részlet, de vajjon leet-e azért méltányolnunk magát a tárgyat?

A költészet a szépet kultiválja, s ha a rut e szépbe belejátszik, az idealismus takarójával iparkodik eltakarni. A rutat ex professo, mert rut, feldolgozni, vagy a nyomort még élénkebben előállítani, az nem művészi feladat.

Bihari S. is hajlik ez irányhoz, de a koporsóba kitett hullát gondosan eltakarja a környezet kidomborítása által, s az arcokra inkább közönyt fest, mint kiáltó fájdalmat. E mellett Biharinál egy divatossá váló új irányt látunk. Nem árnyékol. A nap tén épen felleg mögé bujt, s az alakok ott állanak, árnyék nélkül a nappal megvilágításában. Ilyen stílus Feszty „Kárvallottak” czimű képe. Minden egyes alak megszólalásig hűen áll előttünk, arcán a szenvedett kár feletti bánattal s szomorúsággal. Szánalom érzetünk fel van keltve, de nem az elkeseredettségig csigázva. Szánjuk a szegényt, mert még a szegénysége is hamuvá lett, de látunk legalább egyet: az újra kezdés életerejét az egyes alakokon. E kép mindenestre teljes méltánylásunkat érdemi meg.

Román lapszemle.

Az erdélyrészi gör. kel. egyház ez évi zsinatát hét napi eredményes munka után az érsek-metropolita berekesztette. A „Telegraful Roman” elismerőleg ír a zsinat idején működéséről. Az egyház-kebelében béke és evangéliumi szeretet kezd lakozni. — Az egyház feje és a munkás férfiak ellen intézett számos méltatlan támadás végre-valahára megszűnt. Üdvözljük mi is e jobb helyzetet, kik a Slaviciu és társai féktelenkedéseit mindig helytelenítettük. A görög kel. egyház kebelében is sok az aratásra való munka, főleg az iskolai téren, tehát békére és egyetértésre van ott is szükség az egyházi és világi tagok között. A gör. kel. egyház békéje üdvösen hat hazarészünkre is.

„Nos Franczikám,” szolt hozzám részvéttel „csak nem fogsz kétségbeesni? Talán nem vagy komolyan belebolondulva e leányba? Lehet, hogy valami öreg hölgy már körülvéve nagyreményű gyermekek seregétől, vagy valami híressé vált pinczérléány, avagy —”

„Már megint, Teddy! De kijelentem, hogy nem vagyok olyan hangulatban, — lehet, hogy bolond vagyok, de nem tehetek róla. Hát teljességgel nem tudsz visszaemlékezni, honnan vetted-e fényképet?”

„Becsületekre, biztosan nem. Ha azonban nem csalódom, a Westbourne Grove közelében. Talán a Bayswaterben ebédeltem.

„Nekem adnád-e e képet?”

„Bizonyára; de ha tanácsolnom kell, barátom, dobd a tűzbe.”

„Hálás köszönet, barátom! Hanem ez utóbbit elhagyom,” — mondám örvendezve és a fényképet tárczámba dugva. „Isten veled! holnap viszontlátjuk egymást.”

„Hova oly sietve?”

„Bejárom a Westbourne Grove-t és környékét.”

„Menj, menj, vén bolond!” — szolt utánam tréfásan, mikor elrohantam.

(Folytatása következik.)

A „Gazetát” még mindég nem engedi pihenni a belényesi gör. kath. középiskola. Sehogy sem akar belenyugodni, hogy ott az állam nyelve a négy felsőbb osztályban az eddigénél nagyobb mértékben taníttassék. Íratja magának a bizalmas anony.n leveleket, melyekben a püspök és Lauran kanonok kapnak egy-egy oldalvágást. Ezen levelekre aztán következnek a vezércikkék. Oly sok láрма egy tojás-süteményért! Nem untatjuk vele olvasóinkat, kik jól ismerik a „Gazeta” irányát.

Az sem tetszik neki, ha valamelyik tanfelügyelő úgy találja, hogy valamelyik román tannyelvű iskolában az állam nyelvét sikerrel tanítják. Azonnal ajánlja az olyan tanítót az egyházi hatóság figyelmébe. — Ugyan miért? Hát hogy nézzen utána annak a tanítónak, a ki a román nyelv rovására (?) tanítja a magyar nyelvet. Nem éri fel eszével, hogy a magyar nyelv sikeres tanításának egyetlen alapja az anyanyelv alapos tanítása. A ki rosszul tanítja a magyar nyelvet, ép úgy tanítja a románt is és megfordítva.

Már ezt csak engedje meg nekünk a „Gazeta”, miután mi nem a levegőből beszélünk. Sajátságos, hogy nem talál egyéb anyagot, mint szünet nélkül az állam nyelve ellen folytatni a szélmalom-harcot. E mellett ügyel arra is, nehogy Romániában egy lépést tegyen előre a magyar nyelv. Pedig a Szent-László társulataknak teljes igaza van, ha nem akar olyan bukaresti papnövelde magyar pénzzel segíteni, melyben a magyar papjelölteket Csoplában teljesen kiforgatják nemzetiségükből.

A bukaresti róm. kath. magyarság csak megérdemelne egy-egy magyar prédikációt attól a püspöktől, ki a segílyt hazánkból elfogadja. A romániai róm. kath. magyarság úgy Moldovában, mint Munteniában hálákat adna Istennek, ha olyan helyzetben volna iskolai és egyházi téren, mint vannak hazánkban a nem magyar ajku iskolák és egyházak. Hol van Moldovában 40 ezer róm. kath. csángó-magyarnak egyetlen olyan iskolája, melyben az államnyelve mellett a magyart is tanítanak? Mi egyet sem tudunk. Nevezze meg azokat a „Gazeta”, ha tud felőlök. Addig pedig ne vegye rossz néven, ha a Szt.-László Társulat is megnézi, hogy kinek küldi a segílyt Romániába.

Czenkalji.

Kis-küküllőmegyei krónika.

(A szervezendő kir. segédtanfelügyelői állás kérdéséhez.)

Lapunk egyik barátjától közöltünk közelebből egy rövid hirt, melyben illetékes helyről vett értesülés alapján arról van szó, hogy Kis- és Nagy-Küküllő vármegyék tankerülete nemsokára segédtanfelügyelőt kap, talán egy Szabó Mihály nevű árvaszéki irnokban. E hírrel kapcsolatosan némi megjegyzést is koczkaztattunk, kifejezést adván annak, hogy a népoktatás intensív fejlesztése érdekében kívánatos lenne a szakfelügyeletet ahhoz értő emberekre bízni.

Nekünk Szabó Mihály privát személyiségét illetőleg, ki magát nem irnok, hanem árvaszéki kiadói titullussal illeteti, nem lehet semmi közünk, de mint az általa imitt-amott felmutatott bizalmas jellegű leveleiből tudjuk, leendő segédtanfelügyelői jelöltségéhez a tankerület jól felfogott érdekében igen is lehet szavunk.

Van ugyan tudomásunk arról, hogy tekintve tankerületünk kiterjedtségét, népiskoláink nagy számát, a különböző nemzetiségek és hitfelekezetek iskolaiügyi viszonyait, e tankerületben a segédtanfelügyelői állás szerveztetni fog. Ezen terv helyessége nem szorul bizonyításra, mivel ebben egy oly, a tanügyet gyökerében fejleszteni szándékozó intézkedést látunk, mely örömmel tölt el s melyért a legmelegebben üdvözljük a közoktatásügyi kormányt. Igen, mert e tankerület jól felfogott érdeke szol a mellett, hogy ide segédtanfelügyelői állás szerveztessék s oly férfival töltsék be, ki töröl metszett szakember, ki kipróbált tanférfi, ki már ezen körülménynél fogva is előzetesen számíthatna az egész tankerület, hitfelekezetek és nemzetiségek közszere-tetére és bizalmára.

Mi s velünk együtt többen ilyen kezekbe kívánnók a szervezendő segédtanfelügyelői állást letéve látni.

Hogy lapunk barátja szerint ezen állásra a kultuszminiszteriumban Szabó Mihály nevű „árvaszéki kiadó” volna kiszemelve, köve hisszük. Mert nevezett urnak a tanügy terén semmi érdemét nem ismerjük, sőt erre őt eddigi működési köre sem ajánlja, ha csak a kiadói teendőkkal járó hivatalos levelek becsomagolásán és lajstromozásán valamivel tul haladó kitűnő technikai képességeit a tanügy terén szer-

pára töltve, — „Ugy látszik, valóságos izgatottságban vagyunk.”

„Igen, izgatott vagyok,” — szólék őszintén — „de adj hát már egyszer feleletet kérdésemre: ki ez a lány? Tudnom kell!”

„Hadd látom legalább” — mondá s kivette kezemből, mintha nagy fejtörésbe kerülne, kitalálnia, hogy kicsoda? „Igen, igen — hogyan? Nem a nagynéném képe ez, a khinai császárné? Valóban öreg, de helyre egy személyiség.”

„Ne tarts bolondnak, pajtás” — válaszoltam rosszkedvűleg; — „már én nem szabadulhatok e képtől; azért hát mondd, honnan való, mik a közelebbi részletek?”

„Megmondtam már, hogy a nagynéném,” — kezdte ismét, de látva növekedő kedvtelenségemet, megjegyezte: „Nyugtasd meg magad, te kópé, ép oly kevésbé ismerem, mint te s az egész história annyi, hogy egy elővárosbeli fényképész műtermében vagy kirakatában fölfedeztem s mivel tetszett, egy shillingért megvettem.”

Keserűen csalatkozva ültem le; inkább óhajtottam volna, hogy barátom biztosan mondja meg, hogy az eredeti immár férjes s rám nézve egyáltalán elérhetetlen, mintsem ily kínos bizonytalanságban hagyjon.

zett érdemeihez nem számítjuk. Sem az elmélet, sem a gyakorlat birtokában nincsen, s a ki egyáltalán soha életében nem foglalkozott a nevelés-oktatás fenséges munkájával, hogyan lehessen az szakfelügyelő?

Hogy ilyen férfit, ki ezek mellett közismeret szerint bizonyos magas foku nagyvási mániában leledzik, a népoktatásügy szolgálatába akarnának helyezni, ezt valóban nem tudjuk elképzelni, annál kevésbé elhinni. Óhajtjuk, hogy ezen felszólalásunk semmi alappal ne birjon arra nézve, hogy az illető ur jelöltsége komoly számításba vétessék.

Kívánunk és kérünk tankerületünk számára hazafiúi érdemekben gazdag, a tanfelügyelői téren kipróbált Horváth László kir. tanfelügyelő mellé egy arra érdemes, munkabíró és paedagogus férfit, ki multtal, jelennel és jövővel bir e téren!

Ugy legyen!

Tanügy.

Az „Iskola és Szülőház” című nevelés-oktatásügyi közlöny 4-ik száma megjelent. Tartalma változatos; a nevelés-oktatásügy legkülönbözőbb kérdései vannak benne felvetve s legnagyobb részt helyesen is vannak megfejtve. Érdekes a „Segítsünk a szülőknél nevelés dolgában” című cikk; noha mi a benne felvetett eszmét, t. i. a paedagogiai estélyek megtartását nem tartjuk a praxisban keresztülvihetőnek, mindamellett elismerésünket nem tagadhatjuk meg tőle. Az egészségügyi rovat, „Házi gyógyszerek” címén ugyan többnyire ismert tényeket sorol fel, azonban éppen ezeket nem árt időről-időre fölleveníteni. Igen talpraesett eszme érdekében kardoskodik Killyéni, midőn „daloskörök” létesítésére buzdítja kartársait.

Nem hagyhatjuk szó nélkül azon körülményt, hogy számos sajtóhibán kívül néhány előtünk érthetetlen kifejezést is találunk; így az 52-ik oldalon: „Ha ilyen estélyeken a kellő temperatura”, az 56-dik oldalon „tényleges előadással van megírva”, stb.

Tanképesítési vizsgálatok. A dévai állami tanítóképezdében a f. évi tanképesítési vizsgálatok június hó 23-án és következő napjain tartatnak meg.

Azok, kik az idevonatkozó miniszt. szabályrendelet értelmében e vizsgálatokra jelentkezni jogosítva vannak, folyamodványaikat saját tanfelügyelőjükhöz nyújtásuk be.

Folyamodványukhoz tartoznak odacsatolni: a) keresztlevelüket, b) tanulmányaikról, c) eddig folytatott pályájukról, d) erkölcsi magukviseléséről, e) testi épességükről szóló (orvosi) bizonyítványt. A folyamodványok legkevesebb két héttel a vizsgálatokat megelőzőleg benyújtandók.

Ministeri rendelet értelmében azok, kik a képezési tanfolyamot a dévai állami tanítóképezdében végezték, 10 frtot, idegenek 20 frtot kötelesek vizsgadíj fejében a vizsgálatokat megelőzőleg az igazgatóhoz befizetni. — Pótvizsgálatnál minden egyes tantárgyért 5 frt fizetendő. A tanítói oklevél díja bélyegen kívül 1 frt.

Az igazgatótanács megbízásából:

Déván, 1890. ápril 30-án.

Hetyey Gábor,
áll. tanítóképezdei igazgató.

Színház.

Szerdán ápr. 20-án utolsó előadásul s Friedländer k. a. jutalomjátékául: „Wildfeuer” adatott Halmtól. Friedländer k. a. a czimszerepben tetőpontján mutatta be művészetét; a fiúnak nevelt leány kényes szerepét igen finom árnyalással játszta meg, különösen remekelve ama szép jelenetben, melyben a Marcel csókjának hatása alatt ébredező nőiség kedves zavarát, szűzies vergődését kellett ábrázolnia. A szép számban megjelent közönség el is halmozta kedvenczét tetszése számos jelével. Berla Marcel szerepében correct, de kissé hideg volt.

Ez előadással véget ért Wolfék színi évadjának utolsó drámai cyclusa is s vele együtt megszűnt bírálói tisztünk, melyet mindvégig örömmel teljesítettünk, mert jól szervezett társulattal, törekvő színészekkel állottunk szemben, kik közül a kiválóbbak nagyobb színpadokon is becsülettel megállhatnák helyüket. Ismételve különös dicsérrel kell megemlékeznem a modern vígjátékok előadásáról, melyek ugy az egyes szerepek betöltése, mint összjáték tekintetében a társulat legerősebb oldalát képezték. — A mi a műsort illeti, az elég változatos volt s csupán két óhajunknak nem felelt meg.

Igy szívesen láttuk volna, ha egy-egy oly archeologikus lelet színre hozatala helyett, mint pl. Benedix „Hamupipőkéje”, az igazgatóság alkalmat ad a modern drámairodalom egyik legnagyobb alakjának, Ibsennek, valamely remekét a színpadról hallanunk; más részt meg nem tartottuk volna rossz gondolatnak, ha Wolf a magyar drámai Muzsa egy-egy termékét is megkíséرتi bemutatni. Dóczy, vagy Tóth Ede darabjai pl. bizonyára hatottak volna itt is, mint egyéb német színpadokon s Wolf lekötözte volna városunk magyar közönségét is, melyet ma már ignorálni nem szabad. Ezzel Isten velünk!

NAPI HIREK.

A képkiallítás az első napokban nagyon gyenge látogatásnak örvendett; alig fordult meg benne naponként 15—20 vendég. Azonban tegnap — az első 20 kros napon — a százharminchat is meghaladta a látogatók száma. Ugy látszik, hogy a mi viszonyainkhoz mérve csakugyan kissé sok az 50 kr. rendes belépti díj. A vidékről még alig-alig jelent meg valaki a kiállításban; pedig ily ritka és igazi műélvezetben nem egyhamar lesz alkalma újból részesülnie városunk és környékünk közönségének. Reméljük, hogy a kiállítás második hete látogatottság tekintetében messze túl fogja szárnyalni az első.

Koszlowszki A. tanár e hó 1-én és 2-ikán mutatatta be magát a „Nro 1.” nagytermében. A tanár urat már jó hirneve előzte meg idejövetele alkalmával s készségei konstatáljuk, hogy várakozásainkban nem hogy nem csalódtunk, sőt ellenkezőleg egyes mutatóványai valóban megleptek. Programját, melyet lapunk mult számában hoztunk, nem részletezzük, csak kiemeljük, hogy a mit abban a tanár ígért, mind két este be is tartotta, s nem egy mutatóványa zajos tetszés nyilvánításra ragadta a közepes számú közönséget. Mutatóványai a csillagos égről, — melyeket felolvasással kísért, — a holdról nagyon érdekesek és tanulságosak. A szerencsétlen véget ért bajor király életéből választott képek rendkívül ügyesek s II-ik Lajos kastélyainak képei igen hű utánzatokba lettek bemutatva. Ezen kívül Bécs, Budapest nevezetesebb épületeit, több tréfás képet, kedves tájképeket mutatott be, melyek mindegyike nagyon szépen sikerült.

Figyelmeztetés vadászati kihágásokra nézve. Miután ismételve előfordult, hogy a fiatal vadak, különösen nyul-süldők elfogattak, tudomásra hozatik, hogy az 1883 évi, a vadászatról szóló XX. t. cz 30 §-a értelmében az, a ki a vadakat elfogja s a hasznos madarak fészkeit elrombolja, vagy tojásaikat elszedi, 1 frttól—10 frtig terjedhető pénzbüntetéssel fog sújthatni.

Magyar színészet. Bácskay Julesa szintársulata, mely a jelenleg Erdélyben működő szintársulatok között egyike a legjobbaknak, a mint azt Vihary művezető szerkesztőségünkben jelentette, mielőtt téli átlomására menne, tehát Augusztus végén 6 hétre városunkba szándékozik jönni. Bácskay Julesa szintársulatát ismerjük már Szébenből, hol a közönséget teljesen meghódította volt e téli működésével s a mint Vihary ur állítja, a társulat ma még erősebb s így reméljük, hogy a mi közönségünket is ki fogja elégiteni. Már ez alkalommal is felhívjuk a közönség figyelmét, hogy annak idején pártolását e jóra való társulattól ne vonja meg.

Munkásgyűlés Brassóban. A helybeli nyomdászok és betűszedők gyűlése, mely a városkapitányságnál idejekorán be volt jelentve, május elsején d. e. Ó-Brassóban egy rendőrtisztviselő jelenlétében megtartott. A gyűlés, melynek tárgyát a nyolcz órai munkaidő megbeszélése képezte, minden zavar nélkül folyt le.

Halálozás. Gerőfiné, Petrovics Ilka, egykor a budai népszínház és a nép kedvelt primadonnája, később a vidéki szintársulatok egyik legkitűnőbb tagja, legutóbb Tordán a Kömley Gyula szintársulatának elsőrendű tagja, a szintársulattól betegen Tordán visszamaradt s több heti kínos szenvedés után április 29-én, tyfusban meghalt. Nyugodjék csendesen.

Nemzetközi izraelita kongresszus. A „Figaro” szerint előkelő angol zsidó körökben azon tervvel foglalkoznak, hogy a nyár folyamán egy nemzetköz zsidó kongresszus hívassék egybe, melynek feladata lenne a zsidóság ellen újabb időben ismét lábra kapott előítéletek ellen állást foglalni.

Estély Munkácsyknál. Évek óta nem volt oly fényes és kitűnően sikerült estély Munkácsy Mihály házában, mint ápril hó 24-én. A három-négyszáz tagú vendégcseregben ott voltak a diplomáciai kar, az

arisztokrácia, az irodalom s művészet legkiválóbb képviselői. A párisi magyarok köréből ott voltak Zichy Tivadar gróf követségi tanácsos és neje, Szilvinyi katonai attaché és neje, Latinovics Leo, ifj. gr. Festetics, Nemeskéri Kiss Aladár, Székely Samu és a művész kolónia több tagja. Az ünnepély egyenyed 12-kor érte el tetőpontját, a midőn megérkezett Milán király. Háromszori csegetyűszó jelentette a szerb exkirály megérkezését. Munkácsy Mihály a lépcsőházban fogadta fejedelmi vendégét, a szalon ajtajában pedig Munkácsyné asszony sietett Milán király üdvözlésére. A szerb király Zichy Tivadar grófné mellett foglalt helyet s vele élénk társalgást kezdett, majd pedig nagy figyelemmel hallgatta a közreműködő művészek játékát. Felesleges is mondani, hogy az összes vendégek a legkellemesebb emlékekkel távoztak a kitűnően sikerült estélyről.

Irodalom.

Mikszáth munkáinak füzetes kiadásából Révai testvérek kiadóhivatala (Budapest, IV. váci-utca 1. sz.) magküldte nekünk a 20. és 21. füzeteket. Az előbbiben a „Pipacsok a buzában” című beszélggyűjtemény befejezését, az utóbbiban a „Tavaszi rügyek” című novella-cyklus első 3 ivét kaptuk, a gyűjtemény tehát egy újabb kötettel szaporodott és megkezdődött immár az 5-ik kötet is. Mikszáthról nem kell a már elmondottakat ismételni, mert a ki eddig megjelent műveit e páratlanul díszes kiállítású füzetes vállalatban olvasta, ép oly jól tudja mint mi, hogy e művekben csak az elragadóan élvezetes előadás a közös tulajdonság, míg a mindennek felett jellemző eredetiség jóformán minden egyes elbeszélésben más-más oldalról nyilvánul. Míg egyikben a népelet jelenségeinek rajzolásában és a nép humorának visszaadásában bámuljuk a szellemes ötletektől duzzadó költői eret, addig másutt ismét az ifjúkori emlékeken elrövedező toll alkotásait élvezzük, milyenekhez hasonlókat olvastunk már ugyan hazai irodalmunkban ép ugy, mint a külföld termékei között, de jobbakat semmiesetre sem. Ajánljuk e kötetek megszerzését, a mire a Révai testvérek által nyújtott alkalom a lehető legkedvezőbb, mert egyenként 35 krba kerülő 4—5 füzetből egy teljes kötettel gyarapodik könyvtárunk, melynek Mikszáth munkái mindenestre egyik kiváló díszet fogják képezni. Ha francia író lenne Mikszáth, minden sorát mohón kapkodnák el, ha fordításban megjelennék. Becsüljük műveit már csak azért is, mert irodalmunk eredeti termékeit képezik, ilyenekre a külföld bármelyik irodalma is büszke lehetne. — Akár az egyes füzetekre, akár egy negyed- vagy félévre is a kiadó hivatal közvetlenül is elfogadja az előfizetéseket.

Táviratok.

Budapest, május 1. (Saját tudósítónktól). A háromszék-brassói vasut-részvénytársaság ma megtartván közgyűlését, elnökül gróf Nemes János választott meg. — Az igazgatóságba Brassó részéről beválasztottak Maurer Mihály képviselő, Brennerberg polgármester, Tompa főjegyző és Ádám Károly ügyvéd. A közgyűlés után banquette volt, melyen többek között Maurer Mihály a magyar állameszme erősbitéseért és a szász nemzet kibékítéseért, állandó egyetértésért emelte poharát.

Nyílttér.*)

A „Nr. 1” szálloda

május 1-től ujon berendezve.

Konyhafőnöknő Baskovszkyné asszony.

Kitűnő borok.

Pontos kiszolgálás, mérsékelt árak.

Közzgazdaság.

Hetivásár. A tegnapi hetivásár ismét jónak volt mondható.

A gabonapiacra az árak következőkép alakultak: Buza 7.00—7.30 frt, rozs 4.50 frt, zab 2.75 frt, árpa 4.40 frt, kukorica 4.— frt, lencse 6.50 frt, paszuly 3.50 frt, asszuszilva 7.— frt, borsó 4.— forint.

A baromfi-vásár árai a következők voltak: Csirke drb.-ként 65 kr, liba darabja 1.10 frt, récze darabként 60 kr, pulyka darabja 1.20 frt, malacz 2.60 frt. Tojás 12 drb. 20 kr.

A husarak a lefolyt héten következőkép alakul-

*) Ezen rovat alatt mejelent közleményekért nem vállal felelősséget a szerk.

tak: Sertéshus 44 kr, marhahus 36 kr, borjúhus 40—44 kr, zsir 64 kr, faggyu 22 kr, olvasztott faggyu 32 kr.

Vonatindulások. a) Budapest felé: vegyes vonat reg. 4 óra 54 perczkor; gyorsvonat délután 2

óra 15 perczkor; személyvonat este 7 óra 7 perczkor, b) Bukarest felé: délután 2 óra 34 perczkor Vonatérkezések a) Budapest felől: személyvonat délelőtt 9 óra 45 perczkor; gyorsvonat d. u. 2 óra 14 perczkor; vegyes vonat este 8 óra 32 perczkor; b) Bukarest felől: gyorsvonat d. u. 2 óra 55

perczkor. Pénteken reggel 7 óra 23 perczkor külvonlat érkezik Predealról

Társzerkesztők:

Nagy-Küküllőmegye részéről: Horváth László (Segesvár.) Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyösi István (D.-Szt.-Márton Felelős szerkesztő: Kis-Tétényi Walther Béla. Laptulajdonos: Harmath Lajos. Kiadó: Alexi könyvnyomdája.

HIRDETME NYEK.

Kronsteiner Károly
első cs. kir. osztr.-magy. kiz. szab.

Facsád-festék-gyára

Bécsben,
III., főut, 120. sz., saját házában.
Kitüntetve arany érmekkel.

szállító a főhercegi és hercegi jószágigazgatóságok, cs. kir. katonai igazgatóságok, az özszes vasutak-, ipar-, bányá- és kohó-társaságok, a legtöbb építési vállalatok és építésszek, valamint minden gyár- és épületbirtokosok részére.

Ezen facsád-festékek az 1860. év óta vannak a kereskedelemben és előszeretettel használatnak mindenféle épületek, különösen: paloták, villák, templomok, iskolák, nyilvános intézetek valamint belső lakhelyiségek stb. színezésére.

Ezek 36 különböző mintában vannak, különként 16 krtól fölfelé, mésszben oldhatók, száraz állapotban és por-alakban szállítatnak s a szín tisztaságát illetőleg az olajmázoláshoz tökéletesen hasonlítanak.. (107) 5—10

Mintalap és használati utasítás kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek meg.

Szám 854.—1890.

Hirdetmény.

A Brassó városi árvaszék mint egyezkedő hatóság által az 1877. évi XX. törvényzikk 250. §-a értelmében ezennel köz hirre tétetik, miszerint Wächter Karolina urnő utáni vagyon kezelőjének önkéntes kérelmére a Széles-utca 596. szám alatti házban a f. 1890. évi márczius hó 17-én elhalt özv. Wächter Karolina fős-pánné tulajdonát képezett ingóságok és pedig: butorok, pipereszek, konyhaeszközök stb., folyó 1890. évi május hó 16-án és esetleg a következő hétköznapiakon, mindig délelőtt 9—12, délután 3—6 óráig azonnali készpénz fizetés ellenében nyilvánosan el fognak árvereztetni.

Brassó, 1890. ápril hó 30-án.
(140) 1—4 A városi árvaszék.

Szám 374.—a.

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. kereskedelem-ügyi miniszterium az 1890. évi április hó 23-án kelt 15180/I. számú rendeletével a Nagyvárad-Kolozsvár-Bbrassói államut 411—412. szakaszán lévő 63. számú hid helyreállítását 2017 frt 95 kr összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlitett munkálat fogantatásának biztosítása céljából az 1890. évi május hó 16-ik napjának d. e. 10 órájára a Brassó vármegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálat végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s a részletes feltételekben előirt 5%-nyi bálnapénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 9¹/₂ óráig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelem nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művellet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Brassó, 1890. április hó 29-én.
A brassóme gyei m. kir. építészeti hivatal.
(138) 1—1

z. 4805. —1800. Brassó vármegye alispánjától.

Hirdetmény.

Brassó vármegyének számvevőileg felülvizsgált 1889. évi zárszámadásai az állandó válaszmánynak folyó hó 26-án tartott gyűlésében tárgyalatván az 1886. évi XXI. t. cz. 17. § a értelmében mai naptól kezdődőleg 15 napon át közzszemlére kitétettek, mi is oly megjegyzéssel hozatik köztudomásra, hogy az egyes számadások az állandó választmány véleményével együtt a fennt említett idő alatt az alispáni kiadóhivatalban a hivatalos órákban betekintethetők.

Brassó. 1890. április hó 28.
kir. tan. alispán helyett
Tompá Sándor,
főjegyző.
(137) 2—2

Lannégrace Gusztáv

ajánlja magát mindennemű betonmunkálatokra, csatornázások, járdák, udvarok, folyosók stb. elkészítésére, valamint márvány, mozaik vagy arabeszk-alakokkal való díszítésre.

Együttal kapható nála jó minőségű cement, hydraulikus mész és gipsz.

Mérsékelt árak!

Bővebb felvilágosítás szerezhető Loozt F. J.-nél, Cserge-piacz 148. szám alatt, vagy az Antal János-féle házban Kis-Bolonya 360. sz. alatt.
(186) 3—3

A legjobb

Brünni szöveteke

szállítja eredeti gyári áron a
SIEGEL-IMHOF
finomposztó-gyár Brünnben.

Egy elegáns

tavaszi vagy nyári férföltönyre
elég egy szelvény 3.10 meteres, azaz 4 bécsi rőf hosszúságban.

Egy szelvény ára:

- 4.80 frt. közönséges •
- 7.15 frt. finom •
- 10.50 frt. finomabb •
- 12.40 frt. legfinomabb •

valódi juhgyapjúból.

Továbbá nagy választékban kaphatók: selyemmel átszőtt kamgarnok, felöltőkre való szövetek, Loden vadászok és turisták számára, Peruwien és Dosking posztók szalonöltönyöknék, előírás szerinti posztók hivatalnokok számára, mosható czérnaszövetek férfiak és gyermekek számára, valódi Piqué mellényszövetek, stb. stb.

Jó áruért s pontos szállításért
kezeség vállaltatik. (57) 21—40

Minták ingyen s bérmentve.

A ki
nem tudja,
hogy a sok hirdetett gyógyszer
közül melyik felelne meg leginkább
betegségének, az kérje azonnal levelező-
lapon Richter kiadóintézetétől Lipcsében,
a képekkel ellátott „A Betegbarát” című
könyvecskét. A hozzá nyomtatott hálaira-
tok bizonyítják, hogy a művecskében foglalt
jó tanácsok követése által, nem csak ezren-
meg-ezren elkerülték a haszontalan
pénzkiadást, hanem még a vágyva-
vágyott gyógyulást is hamar meg-
találták. A könyv ingyen
küldetik meg.

Brassó, nyomtatott ALEXI könyvnyomdájában.

Fürdő-megnyitási jelentés.

Bolgárszegben, a gőzfürdőn fennebb, az ugynevezett Vasilaki-féle kertben fekvő és Popovics A. András ur tulajdonát képező, ujonnan helyre-állított fürdő-intézet már megnyitattott.

Az intézet két szép tágas szabad-fürdőt tartalmaz egy zuhanykószülékkel s jól berendezett kádfürdőt egészen ujon festett kádakkal.

Fürdő-árak:

Egy meleg kádfürdő, fehérneművel együtt 30 kr.

Hideg tükörfürdő a szabadban:

Felnőtteknek, fehérneművel együtt 20 kr,
fehérnemű nélkül 15 „
Gyermekeknek, fehérneművel együtt 15 „
fehérnemű nélkül 10 „

Brassó, 1890. május havában.

A t. cz. közönséget szives látogatásra tisztelettel meghívja

(139) 1—1

az igazgatóság.

Bámulatos olcsó leszállított árak.

SABADEANU J.

czipő- és kalapáru-raktára

Brassóban, Nagy-utca 485. sz. a.

kedvező bevásárlások által indittatva, árait 20%-ról részint 30%-ig is leszállította, azonban bámulatos olcsó árak mellett ezentul is, mint eddig, csak szilárd, kézzel dolgozott, szolid és divatos árut szolgáltat (géppel dolgozott munkát nem tart).

Férfi lábbelik:

Legjobb vikszos- vagy patent-
bőrből frt. 3.20 kr.-tól fel.
Legjobb vikszos kettős
talp, srof és szeggel > 3.50 > >
Legjobb vikszos vagy
patentbőrből varrott > 3.50 > >
Legjobb vikszos vagy
patent kettőstalp > 4.— > >
Legjobb francia borjú
vikszosbőrből > 4.50 > >
Legjobb francia borjú
vikszos kettőstalpu > 5.— > >
Legjobb francia zerge-
bőrből > 4.50 > >
Legjobb patentbőrű hegyi
czipő Bergsteiger > 4.50 > >
Legjobb kivágott Regatta
czipő zerge és patent
bőrből > 4.— > >
Kurti csizma orosz ba-
gariából > 7.50 > >
Hosszu vadászcsizma orosz
bogiából > 10.50 > >
Uri pongyola czipő bőr- vagy
szövetből > 1.— > >
Betéttel felső kettőstalpért
50 kr. több számítatik.

Női lábbelik:

Legjobb zerge- vagy
patent bőrű frt. 3.— kr.-tól fel.
Legjobb Zerge vagy pa-
tent Ötvös v. Bismark > 3.20 > >
Legjobb zerge vagy
patent betételes > 3.50 > >
Legjobb zerge betéttel
körül fényezett bőrrrel > 4.— > >
Legjobb zerge kesztyű-
bőrű topán > 4.50 > >
Legjobb lasztin to-
pán > 3.— > >
Legjobb Lasztin kivá-
gott Regatta czipő > 2.— > >
Legjobb zerge vagy pa-
tentbőrű Regatta czipő > 2.60 > >
Kicsi gyerekczipő > .50 > >
Gyerek topán vagy czipő > 1.— > >
Leányka > > > 2.20 > >
Házi pongyola női czipők > 1.— > >
Tornaczipő > 1.— > >
Sárczipők Gummilaszticumból is vannak
mindenféle fajból leszállított áron.

⚡ Minden itt fel nem sorolt különlegességek lábbelikben le-
szállított áron kaphatók.

⚡ Megrendelések mérték után és javítások is elfogadtatnak.
Ezeket azonban Olteanu G., volt szabászom saját számlájára teljesíti,
mint derék szakember, jól és olcsón, minthogy egy év óta az üzlet ezen
részét, t. i. a mérték utáni munkát és javításokat saját számlájára ő
vette át és vezeti.

⚡ Kaphatók olcsó férfi- és gyermekkalapok, valamint sapkák is.
Férfi nemezkalapok 1 frt 20 krtól, gyermekkalapok, 75 krtól, férfi munkás-
és utazó-kalapok 50 krtól feljebb.

Ezen olcsó árak csak azonnali fizetésnél értetődnek.

⚡ Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek és nem találó
áru kicseréltetik vagy bérmentesen vissza is vétetik. 9—10 (103)

Bámulatos olcsó leszállított árak.